

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 288/2019
13.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јелене Боровац, Звездане Лутовац, Бранка Станића и Татјане Матковић Стефановић, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Петар Прелић, адвокат из ..., против тужених ББ, кога заступа Александар Андрић, адвокат из ... и ВВ, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог ББ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2285/18 од 24.09.2018. године, у седници одржаној 13.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог ББ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2285/18 од 24.09.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог ББ изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2285/18 од 24.09.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 2487/17 од 21.06.2018. године, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезани тужени да тужиоцу солидарно исплате на име накнаде трошкова за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора за период 01.12.2014. до 31.08.2015. године износе ближе описане у том делу изреке са законском затезном каматом на те износе од 01.05.2018. године до исплате, као и на име обрачунате законске затезне камате износе ближе описане у том делу изреке и да му солидарно накнаде трошкове парничног поступка. Одбијен је тужбени захтев тужиоца за исплату затезне камате на износе ближе описане у том делу изреке. Обавезан је тужени ВВ да тужиоцу исплати на име накнаде трошкова за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора за период 01.09.2015. до 31.10.2017. године износе ближе описане у том делу изреке са затезном каматом на те износе од 01.05.2018. године до исплате и на име обрачунате затезне камате износе ближе описане у том делу изреке. Одбијен је тужбени захтев тужиоца за исплату законске затезне камате на износе ближе описане у том делу изреке. Одбијен је захтев тужиоца за ослобађање од обавезе плаћања судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2285/18 од 24.09.2018. године, одбијена је жалба и потврђена првостепена пресуда у усвајајућем делу који се односи на туженог ББ.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужени ББ је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права на члан 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 55/14) Врховни касациони суд је нашао да нема места одлучивању о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, јер у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса уједначавањем судске праксе, као ни новим тумачењем права, јер је питање исплате накнаде за исхрану у току рада и регреса за годишњи одмор довољно разјашњено у судској пракси, а образложења побијаних пресуда, за одлуку о усвајању тужбеног захтева тужиоца у складу су са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права у вези са законским разлозима датим за усвајање тужбеног захтева, тако да не постоји потреба за изузетно дозвољеном ревизијом тужених у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Ревизија није дозвољена ни као редовна на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП.

По члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате накнаде на име регреса и топлог obroка поднета је суду дана 11.12.2017. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 44.749,91 динар.

С обзиром да је вредност предмета спора испод динарске противвредности од 40.000 евра, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа
судија
Предраг Трифуновић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић